

DrMax

Hudební skupina Dr Max se po 25 letech vrátila na scénu. Skupina s hardrockovým repertoárem se zprvu podřizovala požadavkům pořadatelů tanečních zábav. V roce 1980 se při náhodném setkání sblížil charismatický zpěvák kapely Pavel Holý s bývalým písničkářem Dušanem Hejbalem, který je dnes hlavou starokatolické církve v České republice. Dohodli se na společné tvorbě s tím, že Hejbalovy texty budou kolektivně zhudebňovat všichni členové skupiny.

ODPOVÍDÁ: PAVEL HOLÝ

PŘIPRAVIL: PETR SOUKUP

Když jsem slyšel, že se vrací skupina Dr Max, věděl jsem, že jde o skupinu populární v 80. a 90. letech. Proč jste si tehdy vybrali tento název?

Kapela hraje pod tímto názvem od r. 1980.

Jednou jsem si v práci po pracovní době rozložil v zasedačce na kulatý stůl hromadu papírů a na ně jsem začal psát názvy pro kapelu. Jednoznačně mi z toho tenkrát vyšel název Dr Max. Přiznám se, že jsem byl v té době zcela okouzlen kapelou Abraxas, která koncertovala se svým nejslavnějším albem Box (které mimochodem považuji za zcela zlomové ve vývoji české hudební scény), a líbila se mi v jejich názvech ta „X“... proto také Max. Je ale pravda, že když jsem tento název poprvé přinesl do kapely, vyvolal nejdříve rozpaky, ale ještě ten den jsme ho večer u piva vzali za svůj a řádně jsme to oslavili.

V roce 1984 vyšel první singl kapely (Co ty jsi zač? / Jak se máš?) pod názvem Dr Max. Uběhlo pár let, mezi roky 1993 a 2013 jsme si dali pauzu, mezitím si jakási firma vzala náš název Dr Max, posadila ho do čela svého podnikání a postavila na něm síť lékáren. Samozřejmě že se nám to nelíbilo, ale dělat se s tím nic nedá, neboť naše zákony to umožňují. A tak je nám to dneska vlastně jedno... Jen mě občas polechtá u pupíku, když ten název vidím někde v reklamě a vzpomenu si, jak jsme ho v roce 1980 pěkně oslavili.

Stejně mi to ale přijde jaksi v nepořádku, jinde ve světě by se to asi nestalo. Nedokážu si představit, že bych například svlíkl holku a ona měla kalhotky Porsche...o)

Hudbu jste většinou psal vy, texty biskup Starokatolické církve Dušan Hejbal. Jak jste na něj přišli?

Tady vás musím opravit — v kapele Dr Max je hudba kolektivní prací, vzniká od nápadu jednoho z nás k dotvoření celou kapelou. Je to proto, že každý ze členů kapely je osobností, která přináší do muziky svou invenci a rukopis, který je nenahraditelný. Byla by škoda nevyužít tento potenciál. Proč bych říkal Mirkovi Linhartovi nebo Romanovi Holému: Hraj to tak a tak... Vím, že to sami za sebe udělají mnohem líp, a to se týká každého ze členů kapely.

Samozřejmě velmi důležitou součástí tvorby kapely Dr Max jsou texty Dušana Hejbala. Dušan je v podstatě dalším členem kapely, bez něj by to nešlo, a tak jsme pořád v úzké spolupráci. Potkali jsme se někdy v roce 1982 na našem koncertě na pražské Ořechovce, kde jsme v té době hráli pravidelně. Ihned jsme si sedli a začali spolupracovat. Dušan napsal několik prvních textů, které byly skvělé, a bylo jasné, že u této spolupráce už zůstaneme. Od té doby napsal Dušan spoustu skvělých textů, které se mi vždycky jako zpěvákovi dobře zpívaly a hlavně jsem za nimi mohl stát, což považuji za důležité, neboť si myslím, že to je při projevu vždy znát a posluchač obdařený určitou dávkou citu to vždycky pozná... No a o takové posluchače nám šlo především.

A zase od té doby uběhlo pár let a texty Dušana Hejbala fungují dodnes. No vlastně dnes možná platí ještě více než v době vzniku... Projevuje se jejich nadčasovost, to se týká i hudby, a tak je radost ty písničky zase hrát pro lidi, kteří je znají, rozumí jim a zpívají je s námi.

Dušan Hejbal není jen textařem kapely Dr Max, je to člověk, který dal kapele filozofii, určitý morální postoj a dokázal za kapelu v těžkých dobách i bojovat. Nikdy nezapomenu, jak

Dr MAX

Foto: archiv autora

nás vysekal z maléru, který si na nás připravil Městský výbor Socialistického svazu mládeže, který nás chtěl trestat za „skandální koncerty postrádající socialistickou morálku a ideologii“ v rámci bramborové brigády na Lounsku. Dušan si připravil obhajovací řeč a soudruhy svazáky a soudružky svazačky rozebral tak, že se nám pomalu ještě omluvili. Myslím, že si to většina z nich pamatuje dodnes, i když by na to velice rádi zapomněli. :o)

Měli jste v době normalizace nějaké problémy?

Už jsem to naznačil... Neustále jsme se potkávali s kontrolami, ani nevím odkud. Končilo to na koberečku krajského inspektora kultury Trojana na NV hl. m. Prahy. Ten měl za sebou na zdi v kanceláři velkého mozaikového Lenina, vepředu mu chyběl zub, měl před sebou naše texty a řval na mě: Proč ta Karkulka v tom textu vidí rudě... Co tím jako chcete říct? No já mu vysvětloval, že je zamilovaná do vlka, a proto vidí rudě... Zjevně tomu nechtěl rozumět. Přidal k tomu to, že texty napsal kněz, že na nás chodí nějak moc lidí (hráli jsme v té době hodně v Praze 8 – Ládví, na Rokosce, ale i na Opatově...), a zakázal nám Prahu 8. Za chvíli jsem

tam byl zas a byl z toho zákaz Prahy 8 a 9. No a napotřetí z toho byl zákaz celé Prahy. A tak jsme vyrazili na cesty po vlastech českých a slovenských.

V té době napsal Dušan text Salto mortale a s touhle písničkou jsme vyhráli Rockový maraton. Vyšla na našem druhém singlu u Pantonu. Její text platí dnes stejně jako před třiceti lety, kdy vznikla (viz příloha, text Salto mortale).

Panton nám nabídl vydání celého alba, a tak v roce 1986 vyšlo první LP kapely Dr. Max „Vaše tělo... uletělo“. Inspektoři kultury na čas zmikli a my jsme mohli odehrát stovky nádherných koncertů...

Věnovali jsme se živému hraní, nahrávání a skládání tak intenzivně, až nám nějak uniklo, že jsme v té době byli v Top 10 ankety Zlatý slavík. Ale musím říct, že nám to bylo jaksi jedno.

V současné době je elektronická hudba opět v kurzu, dokonce v retro stylu, kdy hudebníci používají a shánějí nástroje z 80. let. Vy dnes zníte jak? Více rockově, nebo tanečně?

Roman Holý je velkým sběratelem klávesových nástrojů a ve své sbírce má i několik

retro kousků, které samozřejmě používá. Já jsem si dokonce koupil znovu retro kulturní nástroj Casio VL 1, který je dnes již vzácností a na kterém stojí písnička Co ty jsi zač?. Přivezl mi ho fanoušek Dr. Maxe přímo z Japonska z muzea firmy Casio, kde byl vystaven. Je to proto, abychom zněli co nejautentičtěji, abychom zachovali náladu, sound kapely a nahrávek. Samozřejmě vybavení je dnes již takové, že zvukově vlastně můžeme zvolit cokoliv, ale většinou jen jako doplněk nebo zpestření klasického soundu kapely. To vše je samozřejmě posazeno do současného zvuku.

Elektronická hudba je o. k., ale vzniká počítačově a je to vlastně skládanka z připravených a nastavených loopů a presetů. Takovou muziku v podstatě může dělat každý, kdo je obdařen určitou dávkou trpělivosti a naučí se tu editační práci. Pak se k základnímu groove dohrají dle vlastního vkusu syntáky a nástroje, to celé se pěkně zkvantizuje, a máme tu krásně znějící sterilní song, nejlépe podobný něčemu slavnému ze zahraničí. To je pouze základ... Pak přijde zpěv a to je většinou velká legrace. Tím nechci nijak snižovat význam elektronické nebo taneční muziky, určitě má svoje

posluchače a nezastupitelné místo na hudební scéně, ale chybí mi tam nějak invence.

V kapele Dr Max jsou zkušení, velmi dobří muzikanti, kteří pracují jinak, a výsledkem je muzika, která nějak nepodléhá času a za kterou můžeme stát. Kapela má svoji osobitou parketu, po které jede, a tu můžeme posouvat, jak se nám zamane... Ideální stav. Samozřejmě to není nic neobvyklého, takových kapel je u nás víc. Najít si svou parketu, svoje místo na scéně je to nejtěžší. Pokud se ti to podaří, tak jsi vyhrál.

Dušan Hejbal do jednoho našeho textu napsal větu „Muzika je holka, která není na prodej“. Je ale fakt, že někteří interpreti z ní udělali pěknou děvku...

Chtete natočit nové album?

Ano, už na něm pracujeme, a to v sestavě, která je až na jednu malou výjimku stejná jako na první desce „Vaše tělo... uletělo“ z roku 1986. Základem je Taras Prodaneč — kytara, Pepa Vízek — basa, Jane Jaros — bicí, Roman Holý — klávesy, Mirek Linhart — kytara a já. Jako další člen s námi spolupracuje všestranný muzikant Martin Mach. Pro nás je zásadní, že se textů na nové album opět ujal náš dvorní textař Dušan Hejbal. Takže vzniká album v plné sestavě. V kapele je obrovský hudební potenciál, jde jen o to, správně ho využít, což se zatím daří. Motivací je také to, že písničky Dr Maxe nezapadly a mezi fanoušky fungují dodnes. Dokonce se některé z nich už dožily coververzí, které jsou více či méně povedené, ale to je vždycky... Beatles mají také spoustu coververzí a některé z nich jsou dobré a některé špatné:o)

Album bychom chtěli dokončit v letošním roce, což je přesně třicet let po naší první desce.

Čím jste se od doby konce kapely živil?

V roce 1992 jsem si postavil nahrávací studio RecTime, které mám dodnes. Skládám hudbu k filmům, reklamám a znělkám. Produkuji desky a skládám písničky. Mimochodem dobrou písničku, která funguje, považuji za úplně nejtěžší hudební model pro skladatele. Když se povede, začne žít mezi lidmi a to je radost. Mně se to povedlo v roce 2004, když jsem napsal píseň Veď mě dál pro první řadu SuperStar Top 10. Prodal se jí asi mraky, neboť jsem za ni dostal 9x

platinovou desku za nejprodávanější píseň všech dob v ČR.

Od roku 1996 pracuji jako dramaturg v TV, momentálně v ČT, kde jsme společně s Helenou Štáchovou připravili úspěšný 60dílný seriál pro děti Angličtina s Hurvínkem, který momentálně běží již v několikáté repríze a ke kterému jsem zároveň dělal i hudbu. Připravujeme další pokračování na rok 2017.

Střihám obrazový materiál a vyrábím TV pořady, klipy, dokumenty. Momentálně jsme s kluky z kapely (Pepou a Tarasem) dokončili celovečerní romantický film ve zdravé nadsázce Zlatý čas na Klondike, který bude mít premiéru letos na jaře.

Pracuji také v nahrávacím studiu Švandova divadla, které považuji za jedno z nejlépe vybavených studií u nás.

Práce je někdy až moc a kapela Dr Max je pro mě ventil a radost. Mám v ní srdce.

Posloucháte současnou hudební scénu? Jaké kapely nebo autoři vás baví?

Hudba je dobrá, nebo špatná, to platí v každé době. Já se snažím té špatné vyhýbat, ale je fakt, že někdy to nejde. Možná to je důvod, proč moc neposlouchám rádio. I když jsou u nás stanice (asi dvě :o)), které za poslech stojí.

Současnou hudební scénu samozřejmě sleduji a poslouchám, co se dá, a musím říct, že některé party i interpreti jsou zajímaví jak u nás, tak v zahraničí. Je ale fakt, že jsem se z ničeho dlouho neposadil na zadek... Jako bych to všechno už někde slyšel. Přesto některým „novým“ kapelám u nás doslova držím palce, protože mě baví a o tom muzika je. Muzika je holka... a s holkou začneš chodit, když tě baví. Ta, co je na prodej, ta je jen na chvíli. ☒

V kapele Dr Max jsou zkušení, velmi dobří muzikanti, kteří pracují jinak, a výsledkem je muzika, která nějak nepodléhá času a za kterou můžeme stát.